

Constant.
Imp. ag-
greditur
persequi
S. Stepha-
num.

si hunc quoque retibus suis includeret, favoremque ipsius, ac praesidium sibi ad- jungeret, execrando suo dogmati magnum ob ingentem virtutis illius claritatem at- que splendorem robur conciliaret: Calli- stum quemdam Patricii ordinis, summa secum familiaritate devinctum, atque suam haeresim apprimè callentem, & eximia di- cendi facultate praeditum, ad se accersit, eumque ad sanctum virum legat, his ver- bis utens: Ad Auxentianum montem con- tendo, ac Stephano, qui illic delitescit, atque ex Inmemorandorum classe, ac nu- mero est (ita enim impium solere vocare monachos, dictum est superius) persuade- de, ut concilii decretis assentiatur, & subscribat: sicque eum alloquere: Pii ac rectissime de religione sentientes Imperato- res Constantinus, & Leo benevolentia erga te, quia virtute, & sanctitate de- lectaris, impulsus, te Orthodoxi Concilii de- creto nunc edito, & promulgato subscribere jubent. Tu vero, & caricas ipsi, & pal- mas feret, amygdala item, aliaque nonnul- la, quibus vir Dei colendae pietatis stu- dio devotus ali consuevit. Norat enim & ipse, quanta esset illius continentia, pene ut etiam hoc virtutis genere cum spi- ritibus a materia remotis contenderet.

III.
Quae Ste-
phanus
ad Calli-
stum.

Callistus itaque quam celerrime pote- rat, ad montem profectus, sancto viro Imperatoris mandata exponit, eaque om- nia, quae alliciendi, atque instellendi- um habebant, in medium profert, ipsam- que ad subscribendum pertrahere conatur. Verum pietatis corona erat Stephanus, zeloque atque virtute Protomartyris simi- lis. Tanquam enim qui Dominum a de- xtris suis esse semper provideret, ac pro- pterea nullo haeresis impetu concuteretur, ad perniciosum illum nuntium his verbis usus est: At ego nec huic decreto, ac falsi-

bus concilii vaniloquio subscribam, nec illud unquam comprobabo, nec amarum, dulce (a), nec tenebras lucem dicam, (a) *Isai.* ne Propbeta maledictionem in caput meum pertraham. Sacrarum autem imaginum causa promptum mihi, ac proclive est mor- tem oppetere, Imperatoris minas, qui has delere ausus est, nihil moranti. Hac ubi dixit, cavam manum statim ostendens: Etiam si mihi (inquit) tantulum dumtaxat sanguinis esset, id tamen pro Chri- sti imagine profundere minime dubitarem. Quos vero ab eo ad me cibos attulisti, referas saue licet; quoniam (ut cum di- vina scriptura loquar b) oleo peccatoris non impinguetur caput meum, nec haere- ticorum cibus guttur meum delinatur. (b) *Psal.* 15. *Psal.* 140.

Hac oratione audita, Callistus maximo pudore suffusus reveritur, atque Imperatorem adiens, omnia ei narrat. Ille autem irae ac furoris nube obducitur, ac statim sicarius una cum Callisto mittit, eisque imperat, ut sanctum virum e cel- la sua in vertice montis sita abstrabant, ac protinus ad inferius monasterium de- ductum, illic cum summa cura, ac vigi- lantia inclusum tenerent, quoad arbitra- tu suo de eo constituerit. Sic igitur di- cto citius, id, quod imperatum fuerat, exequi contententes, ad speluncam ve- niunt, & sanguinario animo insiliunt, o- stioque statim calcibus effracto, pium vi- rum per vim foras trahunt. Ac cerne- re erat rem proborum oculis admiratione dignam, ac memorandam. Etenim ex in- genti quadam continentia, & domicilii humilitate, atque angustia, tibiae ipsius in femoribus adhaerant, ut nec ullo mo- do stare, vel moveri posset. Quod cum amentes homines perpexissent, summa ad- miratione perfusi sunt, atque ex sevitia, & feritate animos ad commiserationem in- fle-

Stephanus
arripitur,
& ducitur
captivus.

PAGIUS

Paulus
PP. ali-
qua Mo-
nasteria
Pippino
Regi do-
nat.

qua Pontifex ait: quoniam constat praefata Exi- mietas Vestra a nobis petisse Monasterium, scili- cet Beati Silvestri Pontificis atque Confessoris, situm in monte Soracte, nec non & alia illi- tria subiacentia Monasteria, Sancti scilicet Pri- mi Martyris Stephani, & Beati Andrea Aposto- li, atque Victoris, cum universis rebus ac pos- sessionibus, locis etiam & diversis praesidiis, vel omnibus eis generaliter pertinentibus in integrum, Ecce praefata Excellentia Vestra & voluntati an- tuentes, per huius Praecepti seriem, nostrum Monasterium Beati Silvestri, cum praedictis ali- lis tribus ei subiacentibus Monasteriis, idest, Beati Stephani, atque Beatorum Andrea & Vi- ctoris cum omnibus eis generaliter & in integro pertinentibus, a praesenti quinta decima Indi- catione, & in perpetuum, pro sustentatione pere- grinorum, & alimonis fratrum nostrorum, Chri- sti pauperum, atque Monachorum, illic nunc & posterum spiritalem vitam degentium, fir- ma stabilitate vobis concedimus, & per Vos in praefato venerabili Monasterio, hanc nostram A- postolicam exarationis Praeceptionem perenniter permanendam, concedimus atque largimur. Qua-

tenus vestro studio ea, quae ad laudem Redem- ptoris Nostri, & meliorem statum praedictorum venerabilium Monasteriorum, pertinere noscun- tur, in omnibus, Deo auspice, pro aeterna Ex- cellentia Vestra memoria, & maxima remunera- tionis mercede, nihilominus proficiant. Baronius anno DCCLXVII. num. II. refert argumenta quarundam Pauli Epistoliarum quas non viderat, atque juxta Centuriatores sect. VIII. pag. 725. argumentum Epistolae XXV. istud esse: Gratias agit pro defensione Ecclesiae, cum adbo- ratione ad Pippinum, ut pergat omnimodam S. R. E. exaltationem facere. De suo erga Pippi- num amore, & quod nihil sine ejus voluntate facere velit, largissime promittit. Pro Monaste- rio in Soractis montis a Pippino sibi donato gra- tias agit. Verum in laudata Epistola XII. Cod. Carol. de Monasterio Soractensi contrarium di- citur, neque in ea mentio de Defensione Ec- clesiae, aut de promisso quod nihil sine eo fa- cere velit.

Fundatum hoc anno Monasterium Prumiense a Pippino Francorum Rege, Bertrade ejus con- jugis rogatu, quod triginta quinque circiter pas-

III.